

Avtalebaserert forvaltning eller retningslinjer/forskrift - erfaringer
v/Laila Marie Sorte, forvaltningssamling UKL 21.4.2015

Ja takk – begge deler

- I Sør-Trøndelag har vi både avtaler og søknader med innvilgningsbrev både for Seterdalene i Budalen og Tarva
- Avtaler brukes på årlige tiltak – drift, mens søknader med innvilgningsbrev brukes på engangstiltak
- Budalen: møte i år sagt at minst 60 % skal brukes på avtalene om beiting og setring, i tillegg har vi avtale med museumssetra om åpen kafe/infovirksomhet, til sammen 55 avtaler
- Tarva: ca. 30 % av midlene i 2014 gjennom avtalene: skjøtsel av kystlynghei og kulturminner. 3 avtaler (de tre husdyrbrukerne)

Avtalene

- Med bakgrunn i malen fra Landbruksdirektoratet
- Gjelder for 10 år med unntak av museumssetra som er inngått for 5 år
- Budalen: avtalen kan «hvile» ved at man ikke beiter eller setrer et år. Får inn tall fra organisert beitebruk der det går frem hvem som faktisk har sluppet besetningen det aktuelle året
- Tarva: rapporteringsskjema over hvilke tiltak i avtalen man har gjennomført og i hvilket omfang

Søknader med innvilgningsbrev

- Har ikke forskrift
- Føringer fra fullmaktsbrevet, områdeplanen/skjøtselsplaner og årlig evaluering- og planleggingsmøte
- Kan sammenlignes med klima- og miljøprogrammet, der det heller ikke er noen forskrift, men retningslinjer

Vår erfaring

- Synes det fungerer bra å ha begge deler
- For et engangstiltak ser vi ikke den helt store forskjellen mellom en avtale og en søknad med innvilgningsbrev – det siste er egentlig også en avtale
- Ønsker å fortsette slik vi gjør det hvis helt innenfor økonomireglement etc. Burde kanskje hatt retningslinjer og ikke bare føringer (som nevnt)
- Stor frihet er positivt med UKL og kanskje er denne større ved bruk av søknader i stedet for avtaler 😊
- Beløp bør ikke stå i langvarige avtaler